

TEZĂUR LITURGIC
16 NOIEMBRIE

SLUJBA
SF. APOSTOL
ȘI
EVANGHELIST
MATEI

ATENA, 2020

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ευλογήσαντος του ιέρεως, ο Προοιμιακός, και το· Μακάριος ανήρ. Εις το· Κυριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια γ . Ήχος δ'. Ο εξ υψίστου κληθείς Ο εμβρατεύων καρδίας των ανθρώπων, ότε σου την ένθεον γνώμην Απόστολε, θεία προγνώσει εώρακε, και εκ του κόσμου, της αδικίας σε ελυτρώσατο, τότε σε παγκόσμιον, φως απειργάσατο, της οικουμένης τα πέρατα, καταφωτίζειν, και διαλάμπειν εγκελευσάμενος, ου και το θείον Ευαγγέλιον, ησιώθης σαφώς αναγράψασθαι· ον ικέτευε σώσαι, και φωτίσαι τας ψυχάς ημών.

Ο εκ τελώνου κληθείς εις μαθητείαν, ότε σε ο άναρχος Λογος εφώνησεν, ακολουθείν προτρεπόμενος, και κοινωνίαν, της βασιλείας επαγγελιάμενος, τότε Παμμακάριστε, πάντα αφέμενος, και ταραχώδους συγκύσεως, αναχωρήσας, αυτώ συντόνως επηκολούθησας· και νύν Θεόπτα εμφορούμενος, της αφράστου

αυτού θεωρίας τρανώς, καθικέτευε σώσαι, και φωτίσαι τας ψυχάς ημών.

Προφητική τις σαφώς οξυδερκία, πάλαι μεν σε Άγιον, λίθον τεθέαται, επί της γης κυλιόμενον, και της απάτης, τας ελεπόλεις καταλαίοντα· ο Λογος δε πάνσοφε, ο ενυπόστατος, φως σε του κόσμου και κήρυκα, δικαιοσύνης, και αληθείας αποτετέλεκε, λελαμπρυσμένον ταις λαμπρότησι, του τρισηλίου φωτός Πανσεβάσμιε, ον ικέτευε σώσαι, και φωτίσαι τας ψυχάς ημών.

Έτερα. Ήχος α . Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ματθαίε θεόκλητε σοφέ, γραμματέως κάλαμος, και οξυγράφου γεγένησαι, Χριστού την σάρκωσιν, θεοπνεύστως γράφων και τρανώς φθεγγόμενος, ζωής ατελευτήτου τα ρήματα, εν η δυσώπησον, εγγραφήναι τους υμνούντάς σε, και τιμώντας την ένδοξον μνήμην σου.

Ματθαίε πανεύφημε Χριστού, ευαγγελιζόμενος την οικουμένην διέδραμες, καθάπερ ήλιος, αφανίζων πάσαν, ταις αυγαίς της πίστεως, την της πολυθεΐας σκοτόμαιναν, και νυν ικέτευε, δωρηθήναι ταις ψυχαίς ημών, την ειρήνην και το μέγα έλεος.

Ματθαίε πανίερε τρυφής, τον χειμάρρουν έπιες, ως εξ Εδέμ εξορμώμενος, περιφανέστατος, ποταμός ειρήνης, περικλύζων νάμασι, του ευαγγελικού σου κηρύγματος, της γης το

πρόσωπον, Εκκλησίας τα στηρίγματα
καταρδεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Δόξα... Ἦχος δ'

Καλούντι Χριστῷ, προς μαθητείαν ουράνιον,
προθύμως ηκολούθησας θεόληπτε, πάσαν
σχολήν φροντίδος γηϊνης, υφ' εν παρωσάμενος·
επαξίαν γαρ της άνω βασιλείας, γνώμην
ευπειθῶς αναλαβόμενος, της χαμαιζήλου
πολιτείας, και δόξης κενής απέστης,
Ευαγγελιστής από Τελώνου γενόμενος, φως τε
των εν σκότει χρηματίσας, και πεπλανημένων
οδηγός προς σωτηρίαν· νύνδέ πρεσβευτής
παντός του κόσμου θερμότατος, και των σε
γεραιρόντων Ματθαίε, φύλαξ σωτήριος.

Και νυν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'

Μετά το τεχθήναί Σε Θεόνυμφε Δέσποινα,
παρεγένου εν ναώ Κυρίου, του ανατραφήναι εις
τα Άγια των Αγίων ως ηγιασμένη. Τότε και
Γαβριήλ απεστάλη προς σε την πανάμωμον,
τροφήν κομίζων σοι. Τα ουράνια πάντα
εξέστησαν, ορώντα το Πνεύμα το Άγιον εν Σοι
σκηνώσαν. Διο άσπιλε αμόλυντε, η εν ουρανῷ
και επί γης δοξαζομένη, Μήτηρ Θεού, σώζε το
γένος ημών.

Είσοδος. Φως ιλαρόν. Προκείμενον της ημέρας.
Αναγνώσματα.

Καθολικής Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου το Ανάγνωσμα
(Κεφ. δ 11-16)

Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς οφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάσεται, εἴαν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ

ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατήρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἀν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικής Α Ἐπιστολῆς Ἰωάννου το Ανάγνωσμα
(Κεφ. δ 20-21, ε 1-5)

Αγαπητοί, εἴαν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῶ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὃν εἶδεν, τὸν Θεόν, ὃν οὐκ εἶδεν, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ

Χριστός, εκ του Θεού γεγέννηται· και πας ο αγαπών τον γεννήσαντα, αγαπά και τον γεγεννημένον εκ αυτού. Εν τούτω γινώσκομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού τηρώμεν. Αύτη γαρ εστιν η αγάπη του Θεού, ίνα τας εντολάς αυτού τηρώμεν· και αι εντολαί αυτού βαρείαι ουκ εισίν· ότι παν το γεγεννημένον εκ του Θεού, νικά τον κόσμον. Και αύτη εστιν η νίκη, η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. Τισ εστιν ο νικών τον κόσμον, ειμή ο πιστεύων, ότι Ιησούς εστιν ο Υιός του Θεού.

Καθολικής Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου το Ανάγνωσμα
Αγαπητοί, Χριστού παθόντος υπέρ ημών σαρκί, και υμείς την αυτήν έννοϊαν οπλίσασθε, ότι ο παθών εν σαρκί πέπαυται αμαρτίας, εις το μηκέτι ανθρωπων επιθυμίας, αλλά θελήματι Θεού τον επίλοιπον εν σαρκί βιώσαι χρόνον. Αρκετός γαρ ημίν ο παρεληλυθώς χρόνος του βίου, το θέλημα των εθνών κατεργάσασθαι, πεπορευμένους εν ασελγείαις, επιθυμίας, οϊνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· εν ω ξενίζονται, μη συντρεχόντων υμών εις την αυτήν της ασωτίας ανάχυσιν, βλασφημούντες. Οι αποδώσουσι λόγον τω ετοιμώς έχοντι κρίναι ζώντας και νεκρούς· εις τούτο γαρ και νεκροίς ευηγγελίσθη,

ίνα κριθώσι μεν κατά ανθρώπους σαρκί, ζώσι δε κατά Θεόν πνεύματι. Πάντων δε το τέλος ήγγικε.

Σωφρονήσατε ουν, και νήψατε εις τας προσευχάς, προ πάντων δε την εις εαυτούς αγάπην εκτενή έχοντες· ότι η αγάπη κάλυψε πλήθος αμαρτιών, Φιλόξενοι εις αλλήλους, άνευ γογγυσμών· έκαστος καθώς έλαβε χάρισμα, εις εαυτούς αυτό διακονούντες, ως καλοί οικονόμοι ποικίλης χάριτος Θεού. Είτις λαλεί, ως λόγια Θεού· είτις διακονεί, ως εξ ισχύος ης χορηγεί ο Θεός· ίνα εν πάσι δοξάζεται ο Θεός δια Ιησού Χριστού, Ω εστίη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Λιτή. Ήχος α΄.

Το πυρ το νοερόν, το φωτίζον διανοίας και φλογίζον αμαρτίας, ένδον λαβών εν καρδιά ο Απόστολος Χριστού και μαθητής, λάμπει μεν ταις μυστικαίς ακτίσι των διδαχών, εν ταις των εθνών αφωτίστοιε καρδίαις· φλέγει δε πάλιν, τας φρυγανώδεις των ασεβών μυθουργίας. Το πυρ γαρ του πνεύματος, τοιαύτην έχει την ενέργειαν.

Ω θαύμα ξένον και φοβερόν! η πηλώδης γλώσσα, η πηλίγη φύσις, το σώμα το κοϊκόν, την νοεράν και άϋλον υπεδέξατο γνώσιν. Αλλ' ω μύστα των αρρήτων, και θεωρέ των ουρανίων, ικέτευε, καταυγασθήναι τας ψυχάς ημών.

Ἦχος β'.

Ζυγόν λιπών αδικίας, και χρυσόν απορρίψας
πλεονεξίας, ζυγώ δικαιοσύνης προστρέχεις, και
μη κενούμενον πλούτον αρπάζεις, ως εκέφρων
έμπορος, ανταλλαζάμενος των προσκαίρων τα
μόνιμα, και των απολλυμένων τα διαμένοντα.
Τον γαρ θεολαμπή, και πολύτιμον μαργαρίτην
κτησάμενος, τα Καίσαρος Καίσαρι, και τα κάτω
συρόμενα, εμφρόνως απέλιπες, και τω
παμβασιλεί ευπειθώς ακολουθήσας Χριστώ,
πάσαν την κτίσιν επλούτισας, ευαγγελικαίς
θεηγορίαίς σοφέ. Αλλ' αίτησαι και νυν, Ματθαίε
πανάριστε, τοις σε τιμώνσι, σωτηρίαν και μέγα
έλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Πάνσοφε αλιεύ, άγιε μαθητά, εργάτα του
Σωτήρος και θρίαμβε των αυτού παθημάτων· ο
την κτίσιν τη πίστει διαδραμών και της πλάνης
τα έθνη εξαγαγών, και Θεώ προσενέγκας ως
θυμίαμα καλόν, εις ουρανούς ευοδοθείς. Διο
παριστάμενος τω Κριτή, πρέσβευε ρυσθήναι
ημάς των ανομιών ημών, και εν ημέρα κρίσεως,
λυτρωθήναι της κολάσεως.

Ο αυτός.

Απόστολε Χριστού και των θείων δογμάτων
συγγραφεύ, και της Εκκλησίας εδραίωμα. Συ ως
αληθώς τας εν ζόφω καρδίας εφώτισας, και
διέσωσας εκ σάλου τρικυμίας, οπαδός και

μιμητής γενόμενος Χριστού του Θεού. Ὅθεν
αιτούμέν σε, Ματθαίε αξιάγαστε, πιστών το
εγκαλλώπισμα, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τον κήρυκα της πίστεως, και υπηρέτην του
Λόγου, Ματθαίον ευφημήσωμεν. Οὗτος γαρ
τους ανθρώπους εκ του βυθού αλιεύει, αντί
καλάμου τον σταυρόν, εν ταις χερσί διακρατών,
και ως σπαρτίον καλών την δύναμιν, επανάγει
τας ψυχὰς, από της πλάνης του εχθρού, και
προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον ευπρόδεκτον. Αἰ
τούτον πιστοί, συν τη χορεία των μαθητῶν
του Χριστοῦ ευφημήσωμεν· ἵνα πρεσβεύη
Αυτῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, εν τη ἡμέρα της
κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε της ουρανίου μυσταγωγίας τον κήρυκα,
και υποφήτην του ευαγγελίου, ψαλμοῖς και
υμνωδαῖς, Ματθαίον πάντες ευφημήσωμεν.
Οὗτος γαρ, ποταμός ανεδείχθη του νοητοῦ
Παραδείσου, τας ψυχικὰς αρούρας, τοῖς
ουρανίοις ὄμβροῖς ἐπάρδων, και καρποφόρους
δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πάσι
ταις πρεσβείαις Αυτοῦ, ἴλασμόν και το μέγα
ἔλεος.

Ο αυτός.

Δεύτε πάσα κτίσις τον αληθώς Ευαγγελιστήν του Σωτήρος, Ματθαίον τον αοίδιμον, εν ωδαίς ευφημήσωμεν. Ούτος γαρ αθεΐας την νόσον, τω επιχρίσματι της Χριστού κολυμβήθρας εθεράπευσε, και ποταμούς θεοβρύτων ναμάτων εκ στόματος, εμπυχωμέναις χώραις του ευαγγελίου κατήρδευσεν· όθεν εξήλθε προφητικώς, ο φθόγγος αυτού εις την οικουμένην, και πρεσβεύει υπέρ των ψυχών ημών.

Δόξα. Ήχος δ .

Καλούντι Χριστώ προς μαθητείαν ουράνιον, προθύμβς ηκολούθησας θεόληπτε. Πάσαν σχολήν φροντίδος γηϊνης, υφ' εν παρωσάμενος· επαξίαν γαρ της άνω βασιλείας, γνώμην ευπειθώς αναλαβόμενος, της χαμαιζήλου πολιτείας, και δόξης κενής απέστης, Ευαγγελιστής από τελώνου γενόμενος. Φως τε των εν σκότει χρηματίσας, και πεπλανημένων οδηγός προς σωτηρίαν. Νυν δε πρεσβευτής παντός του κόσμου θερμότατος, και των σε γεραιρόντων, Ματθαίε φύλαξ σωτήριος.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Δεύτε πάντες οι πιστοί, την μόνην αμώμητον εγκωμιάσωμεν, την εκ των Προφητών προκηρυχθείσαν, και εν ναώ προσενεχθείσαν Μητέρα, και επ' εσχάτων των χρόνων

αναδειχθείσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις
αυτής, την ειρήνην Σου παράσχου ημίν, και το
μέγα έλεος.

Εις τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος δ'. Ως γενναίον εν Μαρτυσιν

Τη των λόγων σου σάλπιγγι, τους ανθρώπους
συνήθροισας, εις Θεού επίγνωσιν Παναοίδιμε,
και τα της πλάνης αθροίσματα, εκ γης
απεσόβησας, και εις μίαν τους πιστούς, την
ομόνοιαν ίθυνας, και πρεσβεύεις νυν, εκ
φθοράς και κινδύνων λυτρωθήναι, τους εν πίστει
εκτελούντας, την αισιέβαστον μνήμην σου.
Στιχ. Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος
αυτών και εις τα πέρατα της οικουμένης τα
ρήματα αυτών.

Ο εν γλώσση πυρίνη σε, καθοπλίσας του
Πνεύματος, κραταιόν ανέδειξε πολεμήτορα,
κατά της πλάνης Απόστολε, Χριστός ο Θεός
ημών, παρ' ου έλαβες λαμπρά, τα βραβεία της
χάριτος, ον ικέτευε, εκ φθοράς και κινδύνων
λυτρωθήναι, τους εν πίστει εκτελούντας, την
αισιέβαστον μνήμην σου.

Στιχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν
δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα.

Εις τα βάθη του Πνεύματος, διακύψας
Απόστολε, πλούτον τον ακένωτον κατενόησας,
και εξ αυτού αρουσάμενος, την χάριν την

ἀφθονον, ἡμῖν ευαγγελικῶς, πᾶσι ταύτην
διένειμας, και πρεσβεύεις νυν , εκ φθοράς και
κινδύνων λυτρωθῆναι, τους εν πίστει
εκτελούντας, την αεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Εκ πυθμένος κακίας εσχάτης, προς ακρότατον
ὑψος αρετῆς, ως αειτός υψιπέτης, παραδόξως
ἀνέδραμες, Ματθαίε πανεύφημε· του γαρ
καλύψαντος ουρανοῦς αρετή, και της συνέσεως
αυτοῦ πᾶσαν την γην πληρώσαντος, Χριστοῦ
ακολουθήσας τοις ἰχνεσι, μιμητῆς διάπυρος εν
πᾶσιν αυτοῦ πεφανέρωσαι ευαγγελιζόμενος
ειρήνην, ζώην και σωτηρίαν, τοις πειθαρχούσιν
ευσεβῶς, τοις θείοις προστάγμασιν, εν οἷς ἡμᾶς
καθοδήγησον, ευαρεστούντας τῷ Κτίστη, και σε
μακαρίζοντας.

Και νυν ... Θεοτοκίον

Σήμερον, τα στίφη των πιστῶν συνελθόντα,
πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· και την θεόπαιδα
Παρθένον και Θεοτόκον, εν ναῶ Κυρίου
προσαγομένην, ευσεβῶς ανευφημήσωμεν· την
προεκλεχθείσαν εκ πασῶν των γενῶν, εις
κατοικητήριον του παντάνακτος Χριστοῦ, και
Θεοῦ των ὅλων. Παρθένοι λαμπαδηφορούσαι
προπορεύεσθε της αειπαρθένου τιμῶσαι την
σεβάσμιον πρόοδον. Μητέρες λύπην πᾶσαν
αποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, την
Μητέρα του Θεοῦ γενομένην, και της χαράς του

κόσμου την πρόξενον. Ἀπαντες συν χαρμονικῶς,
το χαίρε συν τῷ Ἀγγέλῳ εκβοήσωμεν τὴ
Κεχαριτωμένη, τὴ αἰὲ πρεσβευούσῃ ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Νυν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Ευαγγελιστὰ Ματθαίε,
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων
ἀφῆσιν, παράσχῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νυν... Θεοτοκίον

Σε τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ
σαρκί γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου
καὶ Θεός ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν ἀστιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σοῦ Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τοῦ Χριστοῦ, Ευαγγέλιον γράψας, καὶ
πάσαν δαδουχῶν, τὴν υφῆλιον κτίσιν, Ματθαῖος
ὁ σοφώτατος, καὶ Χριστοῦ μύστης ἀριστος, νυν
τιμῶμενος, τὰς ἱεραῖς μελωδίαις, πᾶσιν ἀφῆσιν,
ἀμαρτιῶν ἐξαιρεῖται, τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα.

Εξ ὕψος ἀρετῶν, ἀνελθὼν θεῖε μάκαρ,
εβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίαν δογμάτων, μεγάλα
μυστήρια, κήρυξ θεῖος γενόμενος, ὅθεν πίστει
σε, ἐκδυσωπούμεν Ματθαίε, πάσης θλίψεως,
ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Τὰς χεῖράς Σου σεμνή, νυν ἐκτεῖνασα οἴκτω,
βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἀγίου παράσχου, καὶ δίδου
ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς
λατρεύοντας, τὸν Σὸν πανάγιον Τόκον, καὶ
γεραίροντας, Σε τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ μόνον
προσφύγιον.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ τελώνου τὰ θράση καταβαλῶν, τοῦ Σωτήρος
τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ματθαίε Ἀπόστολε,
ἀνεδείχθης μακάριε, οὐρανόθεν πάσι πηγάζων
τὰ θαύματα, καὶ Εὐαγγελίου ἐγένου
διδάσκαλος, ὅθεν σου τὴν μνήμην ἐπαξίως
τιμώντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν καὶ πιστῶς
μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἀφῆσιν
δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα.

Τον χρυσόν καταλείπας ως αληθώς, τον Χριστόν δε ποθήσας φιλευσεβώς, Ματθαίε Απόστολε, των περάτων εδείχθης φωστήρ, και εκ τελώνου ώφθης Απόστολος ένδοξος, μαθητής γενόμενος και κήρυξ της πίστεως, όθεν συνελθόντες κατά χρέος τιμώνεν, την πάνσεπτον μνήμην σου, και πιστώσ εορτάζομεν, μελωδούντες και λέγοντες· πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, των παισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοις εορτάζουσι πόθω, την αγίαν μνήμην σου.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χαίρε θρόνε πυρίμορφε του Θεού, χαίρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη προφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμύς αλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, αστραπηφόρον άρμα, λυχνία πολύφωτε, χαίρε Θεοτόκε δωδεκάτειχε πόλις, και πύλη χρυσήλατε, και παστάς αγλαόμορφε, αγλαόχρυσε τράπεζα, θεοσκόμηστον σκήνωμα, χαίρε ένδοξε νύμφη ηλιοστάλακτε, χαίρε μόνη ψυχής ημών η ευπρέπεια.

Μετά τον Πολυέλεον, κάθισμα.

Ήχος δ . Επεφάνης σήμεραν.

Ως αστέρα μέγαν σε, η Εκκλησία, κεκτημένη ένδοξε, των ιαμάτων σου βολαίς, φαιδρυνόμενη

κραυγάζει σοι, χαίροις βοῶσα, Ματθαίε
Απόστολε.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Προστασία άμαχε, των θλιβομένων, και θερμή
αντίληψις, των πεποιθότων επί Σοι, από
κινδύνων με λύτρωσαι, Συ γαρ υπάρχεις, η
πάντων βοήθεια.

Οι Αναβαθμοί· το α αντίφωνον του δ ήχου.

Προκείμενον: Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο
φθόγγος αυτών και εις τα πέρατα της
οικουμένης τα ρήματα αυτών.

Στ.: Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν
δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα.

Ευαγγέλιον, εκ του κατά Λουκάν.

Τω καιρώ εκείνω, παράγων ο Ιησούς, εθεάσατο
τελώνην ονόματι Λευϊν, καθήμενον επί το
τελωνιον και ειπεν αυτώ· Ακολουθεί μοι. Και
καταλιπών άπαντα, αναστάς ηκολούθησεν αυτώ·
και εποίησε δοχήν μεγάλην ο Λευϊς αυτώ, εν τη
οικία αυτού. Και ην όχλος τελωνών πολλύς και
άλλων, οι ήσαν μετ' αυτών, κατακείμενοι. Και
εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι
προς τους μαθητάς αυτού λέγοντες· Διατί μετά
τελωνών και αμαρτωλών εσθίετε και πίνετε; Και
αποκριθείς ο Ιησούς, ειπε προς αυτούς· Ου
χρείαν έχουσιν οι υγιαίνοντες ιατρού, αλλ' οι

κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ο Ν ψαλμός.

Δόξα: Ταις τοῦ Ἀποστόλου...

Και νυν: Ταις τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β .Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...
Τὸν Ἀπόστολον Χριστοῦ, μαθητὴν καὶ αὐτόπτην,
καὶ εὐαγγελιστὴν τοῦ Σωτήρος, Ματθαῖον τὸν
πανένδοξον, συνελθόντες ἅπαντες οἱ πιστοί, ἐν
ὧδαῖς πνευματικαῖς ἀνυμνήσωμεν.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ
Ἀποστόλου β .

Ο α Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α . Ἦχος α . Σου ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.
Ματθαῖον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι
ἐμπνεύσασα, φωστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἀγνοίαν,
καὶ τὸν θείον πλοῦτον τὸν τῆς σοφίας
δωρήσῃται.

Χριστῷ τῷ Θεῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου
πλουτήσας υἰότητα, Ματθαίε πανασίδιμε,
μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ
συγκληρονόμος Αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ των Αποστόλων καρμονή, Θεογεννήτορ
πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ως υπάρχουσα, του
εν αυτοίς θεοπρεπώς λαλήσαντος, συν αυτοίς
δυσώπει, πυρός γεένης ρυσθήναι με.

Ο β κανών. Ποίημα Θεοφάνους
Ωδή α'. Ἦχος δ'. Ανοίξω το στόμα μου
Πλουσίως μετάδος μοι, της ενοικούσης σοι
χάριτος, Ματθαίε πανένδοξε, και υπηρέτα
Χριστοῦ, και βοήσομαι, λαμπρῶς ανακηρύττων,
και μέλπω γηθόμενος, τα σα θαυμάσια.
Τελείως κατέλιπες, των επιγείων την σύγχυσιν,
του Λογου ως ἤκουσας, του σαρκωθέντος
φωνής, και της χάριτος, εδείχθης οικονόμος,
και κήρυξ θεόληπτος, θεομακάριστε.
Αυτόπτης γενόμενος, και υπηρέτης διέπρεψας,
του Λογου Απόστολε, του προ αιώνων Πατρός,
και διέδραμες, αυτού την παρουσίαν,
ευαγγελιζόμενος, πάσι τοις ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον

Θανάτου καθαίρεσιν, και της φθοράς την
κατάλυσιν, ζωής τε φανέρωσιν, ευηγγελίσω
Σοφέ· της Παρθένου γαρ, εν μήτρα ενοικήσας, ο
απεριόριστος, κόσμον ανέπλασεν.

Ωδή γ . Ο μόνος ειδώς.

Σε την ενυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ανεκήρυξε,
μαρμαρυγαίς ταις σαις αυγαζόμενος, παντί τω
κόσμω φανείσαν Δέσποια, και ζώην
παρέχουσαν, και βροτούς φωτίζουσαν,
ο θεράπων Σου Ματθαίος φιλάνθρωπε.
Το ρείθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας το
αείρρυτόν, ως ποταμός ριζών γης απέκλυσε,
θεογνωσίας φωτί τα πέρατα, Σου δεικνύς
υπάρχουσαν, αληθή την πρόρρησιν,ο αυτόπτης
Σου Ματθαίος φιλάνθρωπε.

Τω Χριστώ επόμενος σοφέ, σαφώς το
Ευαγγέλιον, ως μαθητής Αυτού διετύπωσας,
θεολογίας το φως δρεψάμενος παρ' Αυτού
Απόστολε, και Θεού την ενσαρκον παρουσίαν
μηνύσας τρανώτατα.

Θεοτοκίον.

Μετά των αΰλων λειτουρών, Παρθένε
απειρόγαμε, μετά πασών των άνω δυνάμεων,
μετά Μαρτύρων και Αποστόλων Χριστώ, Όνπερ
εσωμάτωσας εξ αγνών αιμάτων Σου, εκδυσώπει
σωθήναι τους δούλους Σου

Έτερος. Τους σους υμνολόγους
Τους σους Αποστόλους Θεού Λογε, φωστήρας
ανέδειξας ζωής, τον ζόφον απελαύνοντας, της
αθεΐας Δεσποια, και εν τη θεία δόξη σου, τον
κόσμον όλον φωτίζοντας.

Τη ση καθοπλίσας, παντευχία, Ματθαίων τον
ἀριστον Σωτήρ, τυράννων δυνατώτερον, τούτον
ειργάσω Δεσποτα, και καθαιρέτην έδειξας,
ειδώλων πλάνης Φιλάνθρωπε.

Γλώσσης της πυρίνης σου ο φθόγγος, δαιμόνων
ενέπρησε βωμούς, Ματθαίε το θεότευκτον, του
Παρακλήτου όργανον, δι' ου Χριστός
κηρύττεται, Λογος ο ενυπόστατος.

Θεοτοκίον

Σαλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, συντόνως
εφώτισε λαούς, Ματθαίου του θεόφρονος, την
της Τριάδος έλλαμψιν, την υπέρ νουν τε
σάρκωσιν, του Λογου εκ σου Πανάχραντε.

Κάθισμα. Ήχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.
Ο πρώτος του Χριστού, Ευαγγέλιον γράψας, και
πάσαν δαδουχών, την υφήλιον κτίσιν, Ματθαίος
ο σοφώτατος, και Χριστού μύστης άριστος,
νύντιμώμενος, ταίς ιεραίς μελωδίαις, πάσιν
άφεσιν, αμαρτιών εξαιτείται, τοις πόθω τιμών
αυτόν.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'. Την Σοφίαν
Τον χρυσόν καταλείψας ως αληθώς, τον Χριστόν
δε ποθήσας φιλευσεβώς, Ματθαίε Απόστολε, των
περάτων εδείχθης φωστήρ, και εκ Τελώνου
ώφθης, Απόστολος ένδοξος, μαθητής γενόμενος,
και κήρυξ της πίστεως. Όθεν συνελθόντες, κατά
χρέος τιμών, την πάνσεπτον μνήμην σου, και

πιστῶς εορτάζομεν, μελωδοῦντες και λέγοντες.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, των παισμάτων
ἀφεισιν δωρήσασθαι, τοις εορτάζουσι πόθῳ, την
ἀγίαν μνήμην σου.

Και νυν ... Θεοτοκίον

Την ουράνιον πύλην και κιβωτόν, το πανάγιον
ὄρος την φωταυγή, νεφέλην υμνήσωμεν, την
ουράνιον κλίμακα, τον λογικόν Παράδεισον, της
Εύας την λύτρωσιν, της οικουμένης πάσης, το
μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, εν αὐτῇ
διεπράχθη, τῷ κόσμῳ και ἀφεισις, των ἀρχαίων
εγκλημάτων, δια τούτο βοῶμεν αὐτή. Πρέσβευε
τῷ Υἱῷ και Θεῷ, των παισμάτων ἀφεισιν
δωρήσασθαι, τοις προσκυνούσιν εν πίστει, τον
ἀχραντον τόκον σου.

Ὡδή δ . Ὅρος σε τη χάριτι.

Εἰς πάσαν ο φθόγγος σου, την γην ἐξελήλυθε,
και εἰς τα πέρατα σοφέ, της οικουμένης σου
τρανώς ρημάτων η δύναμις, Δαβιτικῶς
διαπρυσίως κηρύττουσα, την σωτηρίαν ημῶν και
ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοι προφητικῶς ωραιώθησαν, την
υπέρ λόγον γαρ ημῖν εὐηγγελίσω προφανῶς,
εἰρήνην θεόληπτε, δια σαρκός εμφανισθείσαν
τοις πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ημῶν και ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Προφήται Απόστολοι, πανένδοξοι Μάρτυρες,
συν τη Μητρί του Λυτρωτού, εκδυσωπείτε
εκτενώς, όπως λυτρωθείμεν αμαρτιών και
αιωνίου κολάσεως, και πειρασμών και κινδύνων
και θλίψεων.

Ἐτερος. Την ανεξιχνίαστον θείαν βουλήν
Τω ενυποστάτῳ σου Λογῳ Θεε, μεμαθητευμένος
διέλυσε, κόσμου σοφίαν, ο θεόπτης Μαθητής,
μεγαλοφώνως κράζων σοι. Δοξα τῆδυνάμει σου
Κυριε.

Τῳ μεμακαρισμένῳ ὑπὸ Χριστοῦ, ποίαν
ευφημίαν προσεῖπωμεν, σοι θεηγόρε; οὐκ ἰσχύει
γὰρ βροτός, τὴν επανθούσαν χάριν σοι, λόγῳ
εξειπεῖν ἀξιάγαστε.

Σου τον ακηλίδωτον και ακραιφνή, νουν
τεθεαμένος ο Ὑψιστος, ὡσπερ λαμπάδα, εἰς
λυχνίαν υψηλήν, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσας,
πάσι θεοφάντορ προτέθεικεν.

Θεοτοκίον

Την τεταπεινωμένην φύσιν βροτῶν, ἡ
εὐλογημένη ἀνύψωσας, τὴν τοῦ Ὑψίστου, ὡς
κυήσασα ἰσχύν, υπερφυῶς πανάχραντε, Μήτηρ
ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ωδή ε . Ο φωτίσας τη ελλάμπει.
Εστάλαξας γλυκασιμόν ευσεβείας των λόγων
σου, θείων όμβρων πανταχόθεν ακτίσι
λαμπρόμενος, εκφανθείς τη χάριτι σαφώς του
νοητού ηλίου, παμμάκαρ θεόληπτε.
Συ Χριστού του Θεού Υιός εκρημάτισας, και
ταις τούτου διδαχαίς φωτιζόμενος πάντοτε, τας
ψυχάς ελάμπρυνας των σοι θερμώς
προσομιλούντων, Ματθαίε Κυρίου Απόστολε.

Θεοτοκίον.

Μετά πάντων Ασωμάτων, όνπερ εσωμάτωσας
Θεόν Λόγον, Παρθένε Θεοτόκε, ικέτευε εξ
αλόγων πράξεων, και ηδονών θανατηφόρων,
ελευθερώσαι τους δούλους Σου.

Έτερος. Εξέστη τα σύμπαντα
Την χάριν δεξάμενος, του Παναγίου Πνεύματος,
θείον ενδιαίτημα εδειχθης, θείως διδάξας,
θεογνωσίας το φως, πιστευθείς τα δόγματα
Χριστού, γράμμασιν εκτίθεσθαι, ως αυτόπτης
θεόκριτος.

Η γλώσσά σου κάλαμος, του Παρακλήτου
γένονεν, ενθέως του λύτρωσιν διδόντος, τοις
επιγνούσι την δεσποτείαν αυτού, και ταίσσοφών
εμπνέοντος ψυχαίς, γνώσιν
επουράνιον, ω Ματθαίε πανέντιμε.

Αστράπτοντα θαύμασι, και ιαμάτων χάρισι, σε
Χριστός εξέπεμψε τώκόσμω, την των δαιμόνων

καταπατούντα ισχύν, και ψυχάς φωτίζοντα
Πιστών, πάντων των υμνούντων σε, της ειρήνης
τον κήρυκα.

Θεοτοκίον

Παρθένος γεγέννηκεν, Υιόν τον προαιώνιον,
φύσιν ενδυσάμενον ανθρώπων, ως εκδιδάσκων ο
θεηγόρος φησί, και σώσαντα ταύτην εκ φθοράς,
πάθει τω του σώματος, και Παρθένος διέμεινεν.

Ωδή ς . Εκύκλωσεν ημάς.

Κατέβαλες οφρύν ανόμων Κύριε, και ύβριν
υπερήφανον, εταπείνωσας Απόστολον τον Σον,
δείξας τροπαιούχον τη δυνάμει Σου, Συ γαρ
ισχύς των ασθενούντων και επανόρθωσις.
Τον στέφανον είληφας τον της ελπίδος ένδοξε,
δι' ου νυν στεφανούμεθα, εν τοις λόγοις σου
εκήρυξας σοφέ, τον δημιουργόν Ματθαίε της
κτίσεως, τον εις ημών δόξαν πλακέντα, φύσει
του σώματος.

Χριστός ο Κύριος ένδοξε, σαφώς σ'
εμυσταγωγήσεν, Ευαγγέλιον συγγράψαι το
σεπτόν, δείξας υπηρέτησέν σε της χάριτος, συ
γαρ ημίν θεογνωσίας, το φως εξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τον εκ Σου δι' αγαθότητα τεχθήναι
ευδοκήσαντα, εκδυσώπησον ως Πλάστην και
Θεόν, σώσαι πειρασμών και περιστάσεων, τους
επί Σοι τη Παναγία αεί ελπίζοντας.

Ἐτερος. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.
Ευαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου, ὡς ἠκολούθησέ σοι,
μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος, τῆ παναλκεί
Παντουργέ δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ
πανάριστος.

Ρυθμίζεται τοῦ Ευαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις
λόγοις, τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη, πρὸς
ἀρετῶν ὑψηλῶν ἀκρότητα, ὦ Ματθαίε
παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγραφεῖται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθητοῦ
δικτύοις, τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων, δια
παντός πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα
ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον

Παρθένον τεκούσαν ἀναγράφων, ευαγγελίζεται
σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἀνευ σποράς
καὶ φθοράς Πανάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ
πανάριστος.

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας,
δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ
ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον
κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν
ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν
ραθύμων ἡγεῖρας ψυχάς, καθυπογράψας, τὴν
ᾠραν τῆς κρίσεως.

Ο Οίκος

Η του εχθρού με τυραννίς βιάζεται απλήστως,
και της ψυχής μου όλον τον σπόρον
καθαρπάζει, Ματθαίε φίλε του Χριστού· αλλ'
αυτός τον σπόρον των ευχών σου δεδωκώς, προς
σιν δουλείαν κάρπωσον, και δείξον υμνωδόν
σου σμικρότατον, και υφηγητήν με των πολλών
σου και μεγάλων κατορθωμάτων, και της προς
Χριστόν σου σχέσεως, τα πάντα παρευθύς
εγκαταλείψας, ηκολούθησας θερμώς τω
κεκληκότι, πρώτος γεγονώς Ευαγγελιστής εν τω
κόσμω, καθυπογράψας την ώραν της κρίσεως.

Συναξάριον

Τη ΙΣΤ' του αυτού μηνός, Μνήμη του Αγίου
Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ματθαίου.

«Σώζεις, Ιησού και τελώνας· σοι χάρις».

Ούτω βοά Ματθαίος εκ πυρός μέσου.

Ακάματον Ματθαίον πυρ δεκάτη κτάνεν έκτη.

Ωδή ζ'. Σε νοητήν.

Ταις θεϊκαίς αστραπαίς πυρούμενος,
αντανακλάσεις μυστικώς αντιπέμπεις αυγοειδείς
Ματθαίε παμμακάριστε, Λόγον γαρ εκήρυξας
σεσαρκωμένον τον άσαρκον, τον αινετόν των
πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον.

Θεουργικαίς παντουργέ δυνάμεσι, τον θεηγόρον
μαθητήν, καθοπλίσας θαυματουργόν, τούτον

απετέλεσας, νόσους γαρ απήλασε, και μαλακίας
ιάσατο, τον αινετόν σε κηρύττων, Θεόν και
υπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Φθοροποιών εξελού με Κύριε, αμαρτημάτων και
παθών, ο αφθόρως αποτεχθείς εκ της
Θεομήτορος, πάσιν αφθαρσίαν τε τοις
μελωδούσιν δωρούμενος, ο αινετός των
Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

Ἐτερος. Ουκ ελάτρευσαν.

Εχρημάτισας του πρώτου απαυγάσματος, θείον
εκτύπωμα, ως Μαθητής ταίσαυτού, ακτίσι
πυρσούμενος, ω ψάλλων έλεγες· Υπερύμνητε, ο
των Πατέρων Κυριος, και Θεός ευλογητός ει.
Ως διάκονον του λόγου Παμμακάριστε, θείοις
σκηνώμασιν, όπου Χριστός κατοικεί, εκεί σε
κατώκισεν, ως σοι υπέσχετο, ο υπέρθεος, ο των
Πατέρων Κυριος, και Θεός μόνος των όλων.

Τα νοσήματα Ματθαίε φυγαδεύονται, και
δραπετεύουσιν, η των δαιμόνων πληθύς, τοις εν
σοι χαρίσμασι, του θείου Πνεύματος, εν οίς
έψαλλες, ο των Πατέρων Κυριος, και Θεός
ευλογητός ει.

Θεοτοκίον.

Την πανύμνητον Παρθένον εξιστόρησας, τοις
θείοις λόγοις σου, τον Ποιητήν του παντός,
τεκούσαν Απόστολε, ω πάντες ψάλλομεν·

Υπερύμνητε, ο των Πατέρων Κυριος, και Θεός
ευλογητός ει.

Ωδή η'. Εν καμίνω παίδες.

Τον τεχθέντα Λόγον εκ Πατρός, προ πάντων των
αιώνων, την φύσιν την των ανθρώπων,
ενδυσάμενον Χριστόν εκήρυξας ένδοξε, και
εβόας· πάντα τα έργα, τον Κύριον υμνείτε, και
υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας.

Τον δόντα λύτρον εαυτόν, υπέρ παντός του
κόσμου, και πάθει τους πεπτωκότας,
αναστήσαντα Χριστόν, εδόξασας ένδοξε, και
εβόας· πάντα τα έργα, τον Κύριον υμνείτε, και
υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας.

Θεοτοκίον.

Συν Αγγέλοις, Μήτηρ του Θεού, και συν τοις
Αποστόλοις και Μάρτυσι και Προφήταις,
εκδυσώπησον Χριστόν, σώσαι τους
κραυγάζοντας· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου,
τον Κύριον υμνείτε, και υπερυψούτε εις πάντας
τους αιώνας.

Έτερος. Παίδας ευαγείς εν τη καμίνω
Νεύσεσι προς σε ταις ανενδότοις Ματθαίος ο
ιερώτατος θεούμενος, θέσει χρηματίσας τε,
φύσει όπερ πέφυκας, την οικουμένην Δεσποτα,
είλκυσε ψάλλειν σοι. Τον Κυριον υμνείτε τα
έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ὡσπερ αστραπὴν τῆ οἰκουμένη, ὁ Λόγος τὸν
Θεολόγον εξαπέστειλε, ζῶφον μὲν διώκοντα,
ἔθνη δε φωτίζοντα, θεολογίας δόγμασιν· ὅθεν
καὶ ἔψαλλε· Τὸν Κυρίον υμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγω καθαρῷ καὶ διανοίᾳ, Θεῷ σοὶ
προσομιλήσαι ἐξεγένετο· ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες,
τούτῳ προσεπέλασας, καὶ συνεκράθης, Ἐνδοξε·
ὅθεν καὶ ἔψαλλες· Τὸν Κυρίον υμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐπ' ευεργεσία τῶν ἀνθρώπων, ὁ Λόγος
σωματωθῆναι κατηξίωσε· πύλην παρθενίας γὰρ,
ᾧδευσεν ὁ Κύριος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε· διὸ
κραυγάζομεν. Τὸν Κυρίον υμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου
Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθονον, τῆς τρισηλίου
θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καὶ καθαρώτερον
κατατρυφά, καὶ τρανώτερον τῆς θεώσεως τῆς
ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις
συγχορευῶν, ἀκαταπαύστως υπερένδοξε.
Χριστοῦ κοινωνός γενόμενος, διδασκαλίας καὶ
τοῦ θεοῦ κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις
σκηνώματα, συν Αὐτῷ θεωρρήμον μακάριε,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων Ματθαίε θεῖε Απόστολε.

Φάος το τρισσώς ενούμενον, μοναδικώς τε πάλιν
ξένως τρισσούμενον ανεκήρυξας, πανευσεβώς
Ματθαίε πάνσοφε, φωτιζόμενος αίγλη της
χάριτος, διο σε δυσωπούμεν, υπέρ ημών αεί
ικέτευε.

Θεοτοκίον

Μόνη τους βροτούς εθέωσας, σωματωθέντα
Λόγον αποκυήσασα, Ον ικέτευε συν Αποστόλοις
και Μάρτυσι, Παναγία Παρθένε θεόνυμφε, υπέρ
ημών των πιστώσ μακαριζόντων και τιμώντων Σε.

Έτερος. Άπας γηγενής

Καλλους νοητού, εδέξω διάδημα, θείον
Απόστολε, και της βασιλείας δε, ευπρεπεστάτω
στέφει κεκόσμησαι, χειρί του Παντοκράτορος,
και διαλάμπεις σοφέ, συν Αγγέλοις, θρόνω
παριστάμενος, του Δεσπότου Χριστού
παμμακάριστε.

Εύλου της ζωής, αξίως τετύχηκας, κήρυξ του
ζώντος Θεού, ευαγγελισάμενος, ζωής τώκόσμω
θείαν επίσκεψιν· τώγάρ φυτώ της γνώσεως, ου
διεφθάρης τον νουν, διαμείνας, άσειστος
ακράδαντος, Εκκλησίας κρηπίς παμμακάριστε.

Νύμφην του Χριστού, ενθέως εκόσμησας,
Ευαγγελίω σου, ώσπερ διαδήματι, την
Εκκλησίαν θεομακάριστε, και νύντην θείαν
μνήμην σου, πανηγυρίζει φαιδρώς, ην

ρυσθήναι, πάσης περιστάσεως, και κινδύνων
δεινών καθικέτευε.

Θεοτοκίον

Κολπων ουκ εκοτάς, ανάρχου Γεννήτορος,
Λογος ο ανάρχος, ως ευαγγελίζεται, Ματθαίος
γράφων, Θεός σεσάρκωται, εκ σου Αγνή
πανύμνητε, την των ανθρώπων μορφήν,
ολοτρόπως, πάσαν ενδυσάμενος, και τα ταύτης
λαβών ιδιώματα.

Εξαποστειλάριον. Τοις Μαθηταίς συνέλθωμεν.
Σκηνοποιούς ο Κύριος, αλιείς και τελώνας, εκ
πάντων εκλεξάμενος διδασκάλους εκπέμπει,
προς την υφήλιον πάσαν, τοις βροτίς
αναγγείλαι, ζωής το Ευαγγέλιον, ούπερ ώφθης
Ματθαίε παναληθώς, συγγραφεύς, Απόστολος
και αυτόπτης, Χριστού του ευδοκήσαντος, εκ
Παρθένου τεχθήναι.

Έτερον. Εν πνεύματι τω Ιερώ.

Του τελωνείου τον ζυγόν, απορρίψας εμφρόνως,
Χριστώ κατηκολούθησας, ω Ματθαίε θεόφρον,
τοις ίχνεσι δε τοις αυτού, θαυμαστώς επόμενος,
εν μετοχή εγεγόνεις, της αυτού βασιλείας, και
της δόξης κοινωνός, και μύστης των απορρήτων.

Θεοτοκίον

Τας παναγίας χειράς σου, Θεοτόκε Παρθένε, αις
τον κτίστην εβάστασας, έπαρον εις πρεσβείαν,
υπέρ ημών δυσωπούσα, όπως ρύσεται ημάς,

πάσης πείρας Δαιμόνων, και του τυχείν
Πανάμωμε, των μελλόντων εκείνων, αγαθών
αξιώση.

Εις τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ' και
ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια. Ήχος δ' Έδωκας
σημείωσιν

Έλαμψας Απόστολε, φωτοειδής ώσπερ ήλιος,
ταΐσακτίσι του Πνεύματος, και πάσαν
κατηύγασας, οικουμένην μάκαρ, τη θεογνωσία,
και απεδίωξας ακλύν, πολυθειΐας Ματθαΐε
πάνσοφε· διο σου την υπέρφωτον, και
αξιάγαστον σήμερον, εκτελούμεν πανήγυριν, ως
πηγήν αγιάσματος.

Εν ύψει καθήμενος, θεογνωσίας Απόστολε,
υπεδέξω του Πνεύματος, την αίγλην φανείσάν
σοι, του πυρός εν είδει, και γλώσση πυρίνη,
πάσαν κατέφλεξας σαφώς, της ασεβείας ύλην
πολύθεον· διο σε ως Απόστολον, και θεηγόρον
γεραίρομεν, την αγίαν σου σήμερον,
εκτελούντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τη οικουμένη διδάγματα,
ιερά και σωτήρια, και πάσαν εκάθηρας,
ειδωλομανίας, την κτίσιν Ματθαΐε, και
κατεφώτισας λαούς, Ευαγγελίου ταις
επιλάμψεσιν, ειδώλων τα τεμένη δε,
καταστρεψάμενος χάριτι, Εκκλησίας εις αίνεσιν,
του Θεού ωκοδόμησας.

Ματθαίος ο θεόπνευστος, ο παμφαής και υπέρτιμος, των εθνών ο διδάσκαλος, σαγήνη η ένθεος, εκ της απωλείας, του βυθού ζωγρούσα, θεολογίας υψηλής, ο αληθέστατος κήρυξ άπαντας, Χριστού προς την επίγνωσιν, νυν δεξιώς εισιτιάσατο, τα αυτού κατορθώματα, προτιθείς πανδαισίαν τερπνήν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Κροτήσωμεν εν άσμασι σήμερον πιστοί, επί τη μνήμη του σεπτού Αποστόλου, και Ευαγγελιστού Ματθαίου· ούτος γαρ ρίψας τον ζυγόν, και τον χρυσόν του τελωνείου, ηκολούθησε Χριστώ, και κήρυξ του Ευαγγελίου θείος εχρημάτισεν· όθεν εξήλθε προφητικώς ο φθόγγος αυτού, εις την οικουμένην, και πρεσβεύει σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Και νυν ... Θεοτοκίον

Σήμερον τω ναώ προσάγεται, η πανάμωμος Παρθένος, εις κατοικητήριον του παντάνακτος Χριστού, και πάσης της ζωής ημών τροφού. Σήμερον το καθαρώτατον αγίασμα, ως τριετίζουσα δάμαλις, εις τα Άγια των Αγίων εισάγεται. Ταύτη εκβοήσωμεν, ως ο Άγγελος· καίρε μόνη, εν γυναιξιν ευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη. Και Απόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τα Τυπικά καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος η γ' καὶ ς' Ὁδῆ.
Ἀπόστολος πρὸς Ῥωμαίους: Ἀδελφοί, λέγει ἡ
γραφὴ. Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ
καταιοχυνθήσεται... Ζῆτει τὴ γ' τῆς τετάρτης
Εβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίον: Ὡς καιρῷ ἐκείνῳ,
παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον
καθήμενον... Ζῆτει Σαββάτω ε'
Κοινωνικόν: Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλουΐα.

Μεγαλυνάρια.

Ἱερῶν λογίων ἱερουργέ, θεῶν μυστηρίων
ουρανίων μυσταγωγέ, χαίροις ὁ τῷ φθόγγῳ τῷ
εὐαγγελικῷ σου, Ματθαίε περιέχων κόσμου τὰ
πέρατα.

Τὴν εὐήχον σάλπιγγα τοῦ Χριστοῦ, Ματθαίον
τὸν θεῖον ευφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν
εὐαγγελίσαντα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, τὴν
σάρκωσιν τοῦ Λόγου καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

